

Pregătirea lui Dumnezeu

Dumnezeu vorbește lui Zaharia

Textul biblic: Luca 1:8-20

Versetul de aur

Dar îngerul i-a zis: "Nu te teme Zahario; fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevasta ta Elisabeta îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan. Luca 1:13

Introducere

Evangelhia după Luca este una dintre cele două relatări din Evangheliile care descriu nașterea lui Isus și circumstanțele ei. Cealaltă relatare este în Evangelhia după Matei (Matei 1:18-2:23). Descrierea lui Luca este diferită în cel puțin două feluri. În primul rând, relatarea lui Luca este împletită cu evenimente referitoare la nașterea vărului lui Isus, Ioan. (Luca 1:5-25, 57-80). Ambele sarcini au fost anunțate de un înger (1:13, 30-33), au fost însoțite de mari minuni (1:62-66; 2:13-15) și au pregătit poporul pentru mântuirea lui Dumnezeu (Luca 1:32-33, 67-79). În al doilea rând, relatarea lui Luca evidențiază semnificația acestor narațiuni paralele despre naștere prin reprezentări ale închinării Mariei (Luca 1:46-55; în lecția 4), Zaharia (1:67-79; în lecția 2), o oștire cerească (2:13-14) și Simeon (2:28-32) toți laudă pe Dumnezeu pentru lucrarea mâinilor Sale. Descrierea lui Luca începe prin prezentarea lui Zaharia, tatăl lui Ioan și preot în cetatea Abia (Luca 1:5). Zaharia și alți preoți se trăgeau din Aaron, fratele lui Moise (Exod 28:1). De-a lungul secolelor, descendenții lui Aaron au devenit numeroși până la punctul în care nu au putut sluji toți în templu în același timp. Regele David îi organizase pe preoți în 24 de căpetenii pentru slujire (1 Cronici 24:1-19). Împărțea a necesitat ajustări după un sezon de captivitate (Ezra 2:3639). Se pare că aceste împărțea au continuat până în epoca Noului Testament. Fiecare căpetenie a slujit în templu timp de aproximativ două săptămâni consecutive în fiecare an. Preoții desemnați aveau să îndeplinească sarcinile necesare pentru templu, inclusiv să accepte și să ofere jertfe, să ardă tămâie și să conducă în rugăciune.

Zaharia și soția sa Elisabeta, de asemenea descendentă a lui Aaron, care au fost „drepti înaintea lui Dumnezeu” și „fără vină” în ceea ce privește ascultarea poruncilor Sale (Luca

Contextul lecției

I. O ocazie sfântă (Luca 1:8-10)

A. Slujba lui Zaharia (v 8-9)

Evenimentele care se întâmplă au loc în Templul Domnului pe când a venit timpul lui Zaharia să tămâieze în Templu. Datorită numeroșilor preoți, obiceiul tragerii la sorți a determinat preotul care avea să îndeplinească această îndatorire specială. Practica nu a fost concepută ca o loterie păgână. Preotul ales avea acest rol o dată în viață. Ne putem imagina sentimentul de admirație și reverență pe care l-a simțit Zaharia când a ieșit la sorți și a intrat în interiorul Templului.

B. Rugăciunea poporului (v 9)

Locul unde se făcea tămâierea era în interiorul Templului, iar poporul era în curtea Templului. Tămâierea reprezintă rugăciunea poporului care ajunge la Dumnezeu. Una dintre cererile poporului ar fi putut să fie ca Dumnezeu să restaureze Israelul și să scape poporul de asupritorii săi (Isaia 2).

II. Un anunț neașteptat (Luca 1:11-17)

A. Frica lui Zaharia (v 11-12)

Adesea, în scrierile lui Luca, o declarație că apare o ființă, indică o prezență supranaturală (Luca 9:30; 22:43; 24:34; Fapte 9:17). Această apariție la Zaharia nu a făcut excepție. Un înger al Domnului, a fost un reprezentant al lui Dumnezeu (Jud 6:11-22; Matei 2:19). Deși nu este folosită aici, atunci când Scriptura spune „îngerul Domnului”, se referă la prezența lui Dumnezeu în persoană (Exod 3:2-4). Zaharia nu a așteptat mult pentru a descoperi identitatea acestui misterios vizitator ceresc (Luca 1:19). Faptul că Zaharia s-a înspăimântat și l-a apucat frica prezintă un respect deosebit.

B. O realitate viitoare (v 13-17)

În timp ce Zaharia își îndeplinea îndatoririle preoțești, Dumnezeu i-a arătat că rugăciunile sale vor primi răspuns. Elisabeta avea să aibă un băiat, care se va numi Ioan, care avea să devină un mesager special de la Dumnezeu pentru poporul său. El va fi mare înaintea Domnului, nu va bea băutură amestecată și va fi plin de Duhul Sfânt. Nașterea acestui copil va avea un impact mai mare pentru alții decât pentru familia lui. (Isus spune în Luca 7:28, ...dintre cei născuți din femeie, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul)

III. Zaharia se îndoiește (sceptic) Luca 1:18-20)

A. Zaharia cere un semn (v 18)

Deși Zaharia a avut credință de a se ruga, el nu a avut credință de a crede răspunsul la rugăciunea lui. Ca pedeapsă pentru lipsa lui de credință, el a devenit mut pentru o perioadă (Luca 1:18-22). Dumnezeu nu și-a retras însă promisiunea. Când slujirea lui Zaharia la templu s-a încheiat, el s-a întors acasă și în curând Elisabeta a rămas însărcinată (Luca 1:23-25).

B. Întruchiparea semnului (v. 19-20)

Îndoiala lui Zaharia a avut efect negativ asupra vieții lui. El a rămas mut. Aceasta a fost o demonstrație a puterii lui Dumnezeu și a eșecului lui Zaharia de a crede, a fost ca Zaharia să nu poată vorbi.

Dar semnul îngerului Gavril a venit și cu milă și făgăduință: în ziua în care promisiunile lui Gavril se împlineau, semnul dat lui Zaharia avea să fie luat (Luca 1:57-66). În acel moment, necredința lui Zaharia va fi înlocuită cu laudă adusă lui Dumnezeu pentru împlinirea promisiunilor Sale (Luca 1:67-79).

CONCLUZII:

Zaharia se aștepta ca Dumnezeu să folosească pe cineva excepțional, pentru a-și îndeplini planul divin de mântuire. Cu toate acestea, Dumnezeu lucrează frecvent prin cei modești sau câteodată prin cei mai echipați oameni. Deși Zaharia a slujit ca preot, el era îndoielnic că Dumnezeu va lucra prin el și prin soția lui.

Povestea lui Zaharia ne arată că Dumnezeu va lucra și prin viețile noastre. Ne vom îndoii că Dumnezeu este serios atunci când ne cheamă să împlinim planul Său? Sau vom crede și vom avea încredere că Dumnezeu, care a lucrat adesea prin oameni obișnuiți, va lucra prin noi?

Ce trebuie să memorăm: Dumnezeu lucrează extraordinar prin cei mai simpli oameni